

[Transcript] Djævlen i detaljen / Agent Frank 2:5 - På besøg i Nørre Snede

Den tiltagelige forklager, at han er først forhåndens glade for, at der kommer besøger. Han får ikke så mange besøg ellers, så han synes, at der er rart, at der er nogen, der viser ham form for interesse.

Det her er rettsreporter i DR. Frederik Haman, der rapporterer for retssagen om drabet på Luise Borglidt.

Vi nåede der til i historien var genn Frank, der skulle have en tiltagel til at indrømme sin uddød, og blevet taget ud af fængselet, fordi man ikke mente, det var sikkert for ham at være der, og nu besøger han sig i stedet den tiltagelige.

Frank bærer en skjul mikrofon, og håbet er, at den tiltagelige vil indrømme drabet, og at man derved har beviset på bond.

Det er ikke sket i nu, og det er derfor Frank gentagende gange kommer og besøger den tiltagelige i fængselet.

Altså de her besøg for Frank, de er jo kunstæt i verden, fordi der er nogen et eller andet sted på poliziet eller anklagemyndigheden,

der mener, man skal have mere materiale,

så derfor er der lavet med de her besøg hos den tiltagelte.

Det de her besøg og optagelserne af dem, som denne ude i Stjævlen i Italien, handler om.

Mit navn er P. Lysolt.

Hvorfor er det egentlig, vi ikke siger hvad der er nødt?

Ja, men der er nogle etiske overvejelser bag det.

I det er, at der er nævner, vi ikke navne på tiltagelige straffesager, men mindre de har det der, der hedder P. Gylne Keder.

Det vil altså sige, hvis de har en særlig betrode stilling eller et meget kendt menneske, hvor det har offentligens interesse.

Men ellers så navner vi første navnene, hvis vedkommende får mindst 4 års fængsel.

Hvad er problemet ved at navne hans navn, hvis det er?

Problemet er jo, at han bliver stemtlet på forhånd.

I USA og mange steder uddager man jo ret hurtigt til at navne navnene i medierne,

men det gør man altså ikke i Danmark, det er der slet ikke nogen kultur for,

også fordi man skal ligesom have den beskyttelse, hvis vedkommende nu på et tidspunkt skulle blive frifunder,

så ville hans navn jo altid være tilknyttet den her sags.

Det kulturen har hjemme med, at man holder det så sent som måde om muligt.

Lad os lige tage et kort tilbageblik.

Lyse Borlet bliver drabt i 2016.

På tid begynder at mistænke det nu-tiltalte mand for drabet i 2018.

I 2019 bliver den tiltalte dømt i en helt anden sag for drabsforsøg på sin ekskæreste.

I 2020 bliver Gen Frank sat ind i Anamark fængsel, sammen med den tiltalte.

I årene efter ringer Frank også til den tiltalte, ligesom han besøger ham i fængselet, for at få det fældne bevis i sagen om Lyse Borlet.

Hvis man står på Københavns hovedbanegård, så skal man tage et stå og så skal man egentlig bare tage den mod vestegnen.

Journalist idéer, Frederik Hagemand, følger ret sagen i retten, i Glodstrup.

Og det er en af de sidste sæsoner, jeg tror det er den sidste.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 2:5 - På besøg i Nørre Snede

Så hopper der i Glodstrup, og så skal du gå fem minutter.

Så går du forbi noget af det her stationsparken, hvor der ligger en kebabstand, som hedder Tasty Kebab.

Så går du lidt videre, og så bliver du mødt af en kæmpe stor gul bygning, som har sådan helt lysse gul farve.

Hvor det er en af rettsbygningen, og det andet det er kriminalforsoven.

Så kommer du ind i retten, og så skal du først og frem.

Hvis du skal lægge alle dine ting op i en bagge, som man kender det fra Lufthavnen.

Og så er det op på fjæresal, at den her sage foregår det hele op i toppen.

Og det er altså et kæmpe rettlokal, som er virkelig, virkelig stort.

Men der er også rigtig mange, der godt vil ind og følge den her sage.

Ratssagen mod den 29-årige tiltalte mand er sat til 11. Ratssage, så retten er i fuld gang, mens vi laver de her afsnit.

Der falder dom i sagen i slutningen af juni.

Jeg sidder på min plads, der er reserveret pladser til pressen, der er der i de her store rettsageren.

Der er der en lemnestykkepier, hvor det står Danmarks Radio.

Der sidder jeg selvfølgelig sammen med min kollega på venstre hånd for Ritsav, og min kollega for TV2 på højre hånd.

Og så sidder vi der, og vi bliver lukket ind 5-10 minutter før retten begynder.

Jeg begynder at starte mit liveblogg op, som er skrivet til DRDK, og så bliver han så ført ind den tiltalte her.

Han er 29 år, har mørkt kuldet hår de to dage, jeg har været der har han haft mørkt høj på, og mørket sneaks.

Han rikker lidt med skulderne, når han går, og har sådan en ret rang ryk, når han går.

Når han sidder på stolen og svarer på spørgsmålet, så sidder han en rimelig stille,

og nogle gange kan hans højre ben godt begynde at køre lidt op og ned, hvis han skal koncentrere sig.

Og når den tiltalte skal koncentrere sig, er det i set dele siden, at anklæren Bob Jergård afspiller optagelserne for fængselet,

og spørger den tiltalte ind til, hvorfor han siger, som han gør.

Bob Jergård er en middalernes mand, grønt stændt hård, skjorte, bukser, meget stille og rolig, savlig.

Nogle tror måske, at det er ligesom på amerikanske filmer, hvor man virkelig går til dem og går til dem.

Det gør man selvfølgelig også i danske rettalen, men det er jo på en helt anden måde.

Man forsøger at holde så nøgtæren og neutral som måde muligt.

Anklære Bob Jergårds arbejde tager udgangspunkt i tre forskellige slags aflytninger.

Samtalerne mellem agent Frank, når den tiltalte i ændre mark fængsel, som jeg fortalte om i seneste afsnit.

Derudover, der optagelser for Franks besøg i fængselet efterfølgende, men også aflytning af selve den tiltalte selge,

hvor han opholder sig alene, det mest er jeg døgnet.

Når den tiltalte sidder i sin selge, så ser han rigtig meget fjernsyn.

Det tror jeg ikke, der er noget mærkeligt i.

Han ser i de klip, vi hører i hvert fald.

Der ser han rigtig meget tv om kriminalitet, altså en masse truegrime-programmer, om armarman, om forskellige efterforskningsmetoder, og gamle uopelade drab og den slags. Og det kan vi jo så sørge, at han sådan set live kommenterer, hvad han sidder og ser i fjernsynet. Der er på tidspunkt, at der kan man høre i fjernsynet, at der er en kvinde, der siger, at jeg har mest all bare lyst til at forsvinde. Hvorfor man så kan høre ham den tiltalte, ligesom kommenterer, du er sindsyg, giver mig en kniv, og så skal jeg nok hjælpe dig. Det bliver han jo spurgt at bruge bjerggård. Hvad mener du egentlig med det? Mener du et futtog? Og ja, han bruger det ord, mener du et futtog? Eller er det ligesom lyden af en kniv, der rammer noget? Og han siger, det skal man ikke ligge noget i. Det er bare, de tager et lort, jeg sidder og siger. Og han forklager også, at mange af de her ting, han sidder og siger i selv, alene det er jo fordi, forklager han, han sidder 23 timer, i døgnnet alene i sin selv, og så har man brug for at sidde og snakke lidt med sig selv. Og han har også forvidet, at han behandler, fordi, at han medgiver, han har et voldsomt til, hvor mange. Så kan det være godt at bare komme ud med nogle af de her ting, og få afløb for det, og det er altså det, han forklager, da der er tilfældet her. På et tidspunkt bliver der spillet et klipp indenfor selven, hvor den tiltagelige siger noget, jeg faktisk ikke rigtig helt forstår. Det gør det anklager han heller ikke. Det han siger i selven, det er også i forbindelse med, at han sidder og ser et TV-program om gamle drabser, så siger han, ja, men jeg har aldrig fundet mig, i fandme aldrig. Det kommer jeg aldrig til, én ud af fem bitches. Jeg prøver ikke at spørge ham, hvad én ud af fem bitches, hvad betyder det? At det er fordi, du har slået en ihjel og mangler fire, eller hvordan skal det her forstås? Hans varer, at det er bare slag, det er noget, de har end i fængsel sammen, men han slår fast, at det er her ikke noget med Louise Brogler, der gør. I det endnu et klipp, der sidder den tiltagelige i sin selve alene og ser fjernsyn om. Der kan man høre, der kører et nyhedsinslag om drabet for Oldborg, hvor det er nogen kvinde, vi har skadet Hauke Stavn, hun blev drabt. Ligesom kan man høre den tiltagelige sige, og jeg citerer, jeg kommer snart ud, jeg skal vise jer, hvor mange man kan slå ihjel, jeg skal kraftigt med vise jer, så kommer der drab på drengen. Det er meget voldsom udsavn, den tiltagelige kommer med, når han sidder og ser fjernsyn i sin selve. Men en udfordring for politiet og anklagemyndigheden er, at de her skulde optagelser for selvede mangler noget ret afgørende. Altså der er ikke på noget tidspunkt, at i det, vi har hørt indtil videre, at han siger, ja, det var mig, der slet Louise ihjel.

Det er der ikke, det er sådan lidt rundt om, at han taler rigtig meget om drab. Her i devnlige detaljen plejer vi mest at kigge tilbage på kriminalsager. Sager, hvor vi kan fortælle historien færdig, og hvor der er fallet dumm. I de her uger gør vi en untalelse. Både fordi Sagen har så stor offentlig interesse, men også fordi metoden med agent Frank er et nybrud i polisides arbejde. I hvert fald så vidt vi ved, og lad os lige kigge lidt nærmere på Franks arbejde. I november 2020 er han indsat i tre uger i endermark fængsel, under påskud af at være kriminell, dømt, for drabsforsøg. Her bliver han gode venner ved den tiltagelte, og de to taler rigtig meget om drabet på Louise Boulitt. Der er selv og ligger lige op af hinanden, og de er det man kalder cellekammerater. Det betyder, at de må lave madsammen og gå på gårdtour sammen. Den tiltagelte begynder derovre efter lidt tid, og bliver lidt mis-tængsam. Han synes, at Frank stiller alt for mange spørgsmål om Boulittsagen. Den tiltagelte spørgene der på tidspunkt direkte om Frank arbejder for politiet. I bl.a. derafter bliver Frank trukket ud af fængselet af politiske efterhandlingstjeneste, da man vurderer, at det er simpelthen for farligt for ham, at være der. Da Frank er ude af fængselet, skal han have genetableret relationen til den tiltagelte for at få endnu mere materiale i sagen imod ham. Når den tiltagelte i dag sætter tilbage på denne genopbygning af tilliden, kan han godt se, at det hele faktisk var en smule underligt. Frank kan forlort til at ringe til den tiltagelte i fængselet. I tidspunkt er Frank i dækhistorien Løslat, og han får så lov til at ringe til den tiltagelte, der skal man bruge en særlig liste for at få lov til det. Det skal Bicke Party selvfølgelig være interesseret i, men den tiltagelte kan se et godt le, at der er nogen, der taler med på den anden side. Han undrer sig meget over, at det går så hurtigt igennem. Han fortæller i retten, at når man skal have denne tiltagelse, så tager det flere uger om at få den godkendelse igennem, men med Frank går der en dag eller to. Det synes han, at når han sidder i dag, der synes han, at det er ret hurtigt. Det er alvor hurtigt faktisk. Det ender også ud i, at Frank kommer besøge ham i fængselet, og der er en lidt specielt sige angst i hvert fald, i følge af den tiltagelte. Når du skal gennem sikkerhedslusen i Lufthavnen, så kan det være en langsomlig process. Det kan du så bare ligegange med 1000, når du skal ind i et fængsel, fordi der skal man virkelig sikre sig, at der ikke bliver smulet noget ind på den ene eller anden måde. Men den tiltageltes opfaldelse er,

at dengang Frank kommer besøge ham,
at han næsten bare suser igennem,
og han siger i ratten, at selvpersonalet i fængselet under sig lidt over,
hvordan han bare kom så nemt igennem med sikkerhedskontrollen.
Trangen til at tale med nogen,
får den tiltagel til at overse alle de røde lamper,
der blinker.
Frank, der kan rykke hurtigt frem i telefonkøen.
Frank, der åbenbart bare suser igennem fængselets sikkerhedstjek på 0,5.
Frank besøger den tiltagelte en del gange i fængselet i slutningen 2021
og første kvartal er 2022.
Besøgende foregår i nørs snede fængsel i Midtjylland.
Her sidder den tiltagelte nu,
efter han er blevet flyttet fra Endermark fængsel i Østjylland.
På lydklippende fra besøgende i nørs snede,
kan man høre, at den tiltagelte er rigtig glad for at se Frank.
Hvis man ikke anede det var en P.T. igen,
og en mistingelig en drabs af, der sad at tale sammen,
kan man som udforstående tro, at det her var en samtale mellem to kammerater.
De joker, de har en særlig jer gong, det virker som et troværdigt forhold.
Rigt hurtigt under Franks besøgene af snede,
begynder samtalen i genet handlede om drabet på Lise Borlitt
i Elverparken i Hærlev i november 2016.
Frank og den tiltagelte taler ret indforstået om drabet.
De omtaler det som Elversan, Elverparken, Parken eller det i Hærlev.
Det blev blandt andet, at den tiltagelte beskriver politiet i 2016,
som nogle amatører.
De burde have været våne den måned, altså i november 2016, hvor hun blev drabt.
På tidspunkt begynder den tiltagelige genet tale om en kniv i relation til Sagen.
Det gør han også, da Hammar Frank sad i ændermarkfængsel,
men kniven bliver altså taget op igen her i Nørre snedes besøgsrum.
Den tiltagelte siger om kniven.
De fandt den aldrig.
Mit DNA var på.
Der var noget i mit, men der var også noget fra anden, som havde rørtten,
men de finder aldrig ud af det.
Motherfuckers.
Det er også der først, som jeg sagde til dig, at der ikke er nogen, der skal vide noget som helst.
Den tiltagelte taler om kniven en delgange, når Frank besøger ham.
Anklager Bob Jerkårs spørg den tiltagelige retten,
om det var kniven, der drabte Lise Borlitt, som han bliver ved med at tale om.
Man siger, det var det ikke.
Det var bare det passe ikke, der var noget, han løjte bare.
Det skal man ikke lægge for meget i.

Men han medgiver, at han gik med kniv i den her periode, fordi han følte sig troet af flere forskellige, så han dør for hans egen sikkerhed. Igen afviser han altså, at det har noget med Lise Borlitt, øger. På et andet klip fra etter Franks besøgnersnede, kan man høre den tiltagelte siger noget lidt indforstået.

Han siger,

Jeg var nervøs for det, der er dernede de første to år.

Så spørger Frank, altså for det i parken.

Så siger han, ja, men jeg er ikke nervøs nu.

Jeg har blevet knallet for langt til siden, og der er ikke sket noget.

Alle de her klip er jo nogen, som Bob Jerkårl forsøger at løfte på et andet billede af, at der er egentlig tale om en tilståelse.

Og måske føler den tiltagelte også, at han sidder og taler lidt over sig til Frank i besøgsrummet, i nødsnede.

Det i hvert fald, det anklager Bob Jerkårl prøver at indikere, da han afspiller endnu et klip fra etter Franks besøg.

Her kan man høre den tiltagelte siger følgende.

Jeg håber ikke, der er aflytning på det her.

Fordi så er jeg fucked, hvor til Frank kan sige, ah, nej, det er der ikke.

Det er noget af en skuespilt prestation, Frank skal hive op at have den.

Her.

Han sidder med en skuld mikrofon på sig og skal forsøge at bevare et pokerinsigt, da den tiltagelte begynder et tale om en mulig aflytning.

I maj 2022 mener politiet og anklagemyndigheden, at de efterhånden har nok på den 29-årige mand til at sikke ham i san.

Frank har på det her tidspunkt ved under cover i sammenlagt 2,5 år, og politiet har i alt 500 timers aflytning af den 29-årige mand.

Det er både Franks optagelser og optagelser for den tiltageltes sælge.

Om de optagelser betyder, at den tiltagelte bliver dømt fordravet på Lise Borlitt med tidenvise, der falder dom i san i slutningen af juni.

En, der ikke mener, at politiet og anklagemyndigheden har en særlig stærk sag, er den tiltageltes forskersadvokat Kristina Sjørsted.

Hun er en meget erfaren forskersadvokat fra evokatfirmaet Storm og Tysen.

Kristina Sjørsted forsøger sammen med den tiltagelte, at tegne et noget andet billede af de mange timers aflytning,

end det billede anklager Bo Bjergård har prøvet at male op.

Kristina Sjørsted fremfører i retten, at er Frank stiller utrolig mange opfyldende spørgsmål, når den tiltagelte taler.

Er der Gen Frank i følge hinne prøver at fremproke her nogle bestemte svar på den tiltagelte?

Det er jo fordi man gerne vil prøve at tage en billede af, at det har været en real afhøring.

At Frank har været inden som politimand og lavede en real afhøring og ikke bare sådan noget fængselsnak.

Og det er jo også det som den tiltagel egentlig forklager, at han synes det var meget mærkeligt, at han spørger så meget.

[Transcript] Djævlen i detaljen / Agent Frank 2:5 - På besøg i Nørre Snede

Han har aldrig nogen sin oplevel. Nogle i fængsel spørger så meget ind til en sag.

Så siger han så også, at når man er i fængselet, så overdøver man.

Men en tale mod i fængsel forklager han. Spis eller bliv spist.

Og med det der mener han, altså hvis du ikke er ligesom på en bar derop og spiller lidt med musklen, så bliver du trygnet.

Det gælder både sådan fysisk fremtogning, men også måden at være på.

Altså man må godt snakke meget om sin kriminalitet og nogle gange pynter man måske også lidt, siger han.

Og det mener han i høj grad, at det der sker når han taler med Frank.

Og han siger også på et tidspunkt i retten, at når jeg hører det i dag, kan jeg godt høre det lyder helt hjernet, det jeg sidder og siger.

Og i den måde så medgiver han også, at det er en meget, meget hård chagong, de har i fængselet.

Så forsvarer når den tiltalte indikerer altså i retten, at den tiltalte er blevet locket i en fælle.

Logikken er sådan her.

I fængselet er det sådan, at man pumper sig op og pynter på sandheden, som den tiltalte siger.

Man taler om alle mulige kriminalseger, og man taler måske på en måde, så det lyder som om, man har gjort dit og dat.

Så når politiet sender Frank ind og udspørger ham om drabet på lyseborgligt, så kommer den tiltalte selvfølgelig til at tale om det.

Og når Frank samtidig er så interesseret i at høre om netop det drab, og ofte også selvbringer det på banen, så er det ikke så underligt, at den tiltalte bræller op om det.

For sådan er det i fængselet. De fleste taler på den måde.

Den tiltalte siger, at han aldrig ville tale sådan her, hvis han rent faktisk blev udspurt af politiet.

Og ifølge ham, så har han altså bare intet at gøre med drabet på lyseborgligt. Det understreger han igen og igen i retten, i glostuppe.

Og hermed slutter denne uges udgave af Djævlen i detaljen.

Vi har nu været igennem de mest centrale lydeklip i sagen. Vi har hørt synspunkter for anklæren og for forsvareren og den tiltalte.

Men vi mangler at høre fra en meget central person i sagen.

Selvveste agent Frank.

Han kommer til at høre meget mere om i næste afsnit.

Jeg har nemlig været i retten for at høre Frank aflæg forklaring.

Og jeg kan allerede sige nu, at Frank ikke lægger fingre imellem.

Det er hans klare opfattelse, at den tiltaltes øndlingsæmne er drabet i elverparken, og at den tiltalte nærmest bobler over, når han taler om det.

Du har lyttet til Djævlen i detaljen.

Det her program har lavet af Ibemarie og Søgden, Marcel Bær og mig, Per Lysolt.